

Grublerier? Hendes Tanker havde jo nu Lov at slippe ham. De havde ikke længer noget at gøre i de skumle Egne, hvor hans Aand nu færdedes. Hun var fri. Punktum'et var sat for hendes Hjertes Forvildelser. Hendes stakkels forkomne Kærlighedseventyr var tilende.

Der stod nu kun tilbage at underrette Forældrene. Og saa bort herfra! Jorden brændte under hende her. Efter al Sandsynlighed vilde Per komme tilbage til København for at ordne sine Affærer, og hun vilde ikke udsætte sig for at løbe ham paa Ærmet derinde paa Gaderne. Desuden kunde hun nu ogsaa vanskelig skjule sin Tilstand længer. Hun havde en Anelse om, at Moderen igen var begyndt at fatte Mistanke, og hun vilde absolut undgaa enhver som helst Forklaring — i det mindste foreløbig. Derfor vilde hun rejse allerede den næste Dag. Alt var jo forberedt, saa der var ikke noget at bide efter.

Hun kom til at tænke paa, at hun vist netop nu vilde kunne træffe sin Moder alene. Rosalie var i Bad sammen med de Smaa, og Faderen og Ivan var begge forlængst taget til Byen. Det var bedst at gøre Pinen kort, tænkte hun og kastede Pers Brev ned i en Skuffe.

Som hun havde lukket Skuffen i og drejet Nøglen om, blev hun staaende lidt og faldt igen i Tanker. Hun mindedes den Tid, da hun opbevarede hans Breve som Relikvier, da hun læste